

VERSLAG VAN DE VERGADERINGEN OP 2 T/M 5 JUNI 1953 VAN DE PRODUCTEN-
COMMISSIE GROENTEN EN FRUIT INZAKE DE OPGANISATIE VAN DE WEST-
EUROPESE LANDBOUWMARKT

De Commissie Groenten en Fruit vergaderde wederom op 2 Juni des n.m. ter verdere bespreking van het door de Fransen opgestelde werkprogramma.

Het rapport van de vergadering van de eerste week was door de redactiecommissie niet geheel vastgesteld; de experts waren te veel in beslag genomen bij de O.E.E.C. Het stuk werd daarom aangeboden als een verslag van het Secretariaat met het verzoek aan de delegaties hun opmerkingen schriftelijk door te geven, opdat de redactiecommissie met deze opmerkingen rekening zou kunnen houden (Dit stuk is U inmiddels reeds toegezonden met een begeleidend schrijven van het Bureau van de Landbou wattaché alhier).

Vervolgens kwam ter sprake het punt "Utilisation des excédents". Uit de discussie bleek, dat er aanzienlijk verschil van mening bestond over de bedoeling. Of hier sprake was van ieder overschot van de nationale productie boven de nationale consumptie, of dat sprake was van overschotten in bepaalde landen, nadat rekening gehouden was met een normale afzet in bestaande afzetgebieden.

Het bleek, dat de opsteller van het program meer gedacht had aan een abnormaal overschot, in de veronderstelling, dat het overschot in de exporterende landen voor zover dit gewoonlijk zijn weg vindt in de kanalen van de export, niet als een overschot diende te worden beschouwd.

Verscheidene gedelegeerden wozen er op, dat een scheidingslijn tussen een normaal en een abnormaal overschot niet te trekken is en dat bovendien door wijzigingen in contingenten of betalingsmogelijkheden deze lijn direct kan worden verschoven. Tenslotte wordt deze lijn nog bepaald door het prijsniveau.

Aangezien echter bleek, dat de bedoeling van de Franse delegatie was hieronder te verstaan overschotten, die zouden ontstaan in een reeds geïntegreerde markt, bleek het gewenst het vraagstuk van de verzachting der beschermende maatregelen opnieuw te bezien en verder gaande maatregelen voor te stellen voor de afbouw. Dit voorstel werd tenslotte geaccepteerd in de gedachte, dat het verslag van het Secretariaat daarover reeds enig uitsluitsel zou geven en de puntjes dus nog wat op de i moesten worden gezet. Morgen zal dan over dit punt verder worden gediscussieerd, waarbij dan waarschijnlijk vervolgens het hoofdstuk productie aan de orde zal komen, terwijl de gedachte van de overschotten eerst in een veel later stadium zal worden behandeld.

De besprekingen in de commissie van de tuinbouw hebben zich op 3 Juni 1953 bowogen om drie punten:

- a. de voorlichting op het gebied van de productie, de voorziening en de prijzen;
- b. de standaardisatie van het product, de normalisatie van de verpakking;
- c. de afzet van surplussen.

De beide eerste punten werden gezien als oerste stappen om te komen tot een georganiseerde en een geunifiëerde markt. Zolang er op het gebied van de tuinbouw onvoldoende voorlichting bestaat en een grote ongelijkheid in de wijze waarop de producten worden aangeboden, kan de markt niet beschouwd worden als één geheel. De conclusie was, dat het noodzakelijk is, dat deze werkzaamheden, die reeds ter hand genomen zijn door de O.E.E.C. en de E.C.E., worden voortgezet, verbreed en verdiept. Er is op dit ogenblik

*Min. Land, 45 Arch 4, Int. Land
Commissie Geme. Internationale
Verg. Groen Productiecommissie*

nog een grenzenloze verwarring en een grote rij van verschillen. Deze vormen van marktorganisatie behoeven niet vooraf te gaan, maar moeten samengaan met een vermindering van de beschermende maatregelen ten aanzien van de handel.

De bespreking van het derde punt kwam neer op een reprise van die van gisteren — zie betreffend rapport — , nl. de verzachting van de beschermende maatregelen. Men ging thans dieper in op de kwestie en naar het zich laat aanzien, zal er nu wel een algemene uitspraak komen, dat de vermindering van de protectie moet gevonden worden in de opheffing van de "calendriers" in de eerste plaats, een vergroting van de contingenten en een bescherming van de producent in het importerende land door minimumprijzen.

Daar Italië dit in eerste instantie had gelanceerd, is aan de Italiaanse gedelegeerde verzocht, morgen schriftelijk een uiteenzetting van zijn gedachten te geven, die inmiddels goedgekeurd zijn door de Fransen en de Nederlanders en waarover dan morgen de verdere discussie zal plaats vinden.

Vergaderingen 4 en 5 Juni 1953.

In verband met het feit, dat het Italiaans/Franso voorstel over het systeem van de minimumprijzen in de morgenvergadering niet beschikbaar was, is deze zitting gewijd aan het hoofdstuk van de productie.

De Zwitserse delegatie begon met erop te wijzen, dat er reeds een overproductie in West-Europa bestaat van appelen en vroeg om in het kader van de Pool Vert te komen tot maatregelen, die dit overschot verminderen. Tot een werkelijk voorstel kwam het niet, maar slechts tot aanbevelingen, als verbetering van de kwaliteit, vermindering van de soorten, rationalisatie van de productie, enz. Verschillende gedelegeerden wezen er op, dat deze grotere productie van appels en peren ontstaan is door een verbetering in de techniek, waardoor het rendement gestegen is en dat dus de prijsdaling nog niet geheel mag worden gezien als vallend ten laste van de producent.

Bij de verdere bespreking van het vraagstuk der productie kwam vooral naar voren, dat een harmonisatie slechts mogelijk is langs twee wegen, t.w. een teeltregeling, die van bovenaf in de hand zou worden gehouden, dus dirigisme, dat echter zoveel tegenstand ontmoette, dat hierbij het probleem van de coördinatie van de nationale plannen niet eens ter sprake kwam.

De tweede weg is die van de aanpassing van de productie langs de weg van de internationale concurrentie. De Belgische afgevaardigde vooral sprak zich in deze geest uit, maar met het voorbehoud, dat door het vaststellen van prijzen door het importerende land deze concurrentie binnen bepaalde perken kon worden gehouden. Hoewel hij dit niet zei, kan hieraan natuurlijk worden toegevoegd: hoe hoger deze prijs, hoe beter de bescherming.

's Middags is gesproken over de door de Italiaanse en Franso delegatie gezamenlijk gelanceerde vorm van het systeem van de minimumprijzen (gevoegd bij het verslag over 3 Juni). Het begrip van door de Regering gegarandeerde minimumprijzen werd niet meer genoemd en de regeling werd gelegd in de handen van het importerende land, hetwelk koren op de molen van België is.

Nederland verzette zich fel tegen deze vorm, want dan komt er van integratie niets terecht, en zeide, dat het minste wat kan worden verlangd was een soort arbitrage bij verschil van mening.

5 Juni.

De Fransen kwamen na de critiek, die er van Nederlandse, Spaanse en Zwitserse zijde was uitgeoefend, met een nieuwe vorm van het voorstel, waarin ongetwijfeld met verschillende onderdelen van de critiek was rekening gehouden, maar nog altijd ligt ook in deze voorstellen de uiteindelijke beslissing bij het importerende land en alleen bij een redelijke goede wil zou hiervan wat verruiming van de beschermende maatregelen te verwachten zijn.

Inmiddels spraken verscheidene delegaties, t.w. Noorwegen, Denemarken, Spanje en Zwitserland, zich vierkant uit tegen een systeem van minimumprijzen. Nederland sprak zich opnieuw uit tegen deze vorm van het systeem van de minimumprijzen, omdat de exporterende landen geen enkele verdediging meer bezitten. Zwitserland stelde daarom voor opnieuw te gaan zoeken naar verlaging van de bestaande protectionistische systemen.

De Italiaanse delegatie diende opnieuw een voorstel in, dat echter naar onze mening zo algemeen gehouden is, dat het toch niet zal worden geaccepteerd, maar dat bovendien te weinig praktische houvast biedt.

De besprokingen zijn eigenlijk vastgelopen en de voorzitter verweet daarop de verschillende gedelegeerden, dat het gemakkelijk is om in het algemeen te zeggen, dat de bescherming moet worden verminderd, maar dat de gedelegeerden zich niet kunnen onttrekken aan het doen van positieve voorstellen in deze richting.

De vergadering werd hierop verdaagd tot 16 Juni. Inmiddels zal het Secretariaat, bijgestaan door experts van Frankrijk, Italië, Engeland, Zwitserland, Nederland en eventueel Denemarken, de conclusies van de besprekingen van deze week op schrift zetten. Op Donderdag 11 Juni n.m. zal het stuk in zijn geheel worden besproken, in aanwezigheid van de voorzitter.

2100-100-53